

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדרים-נערה המאורסה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
(במדבר ל) בין איש לאשתו בין אב לבתו - מכאן לנערה המאורסה, שאביה ובעלה מפירין נדריה.	דבי רבי ישמעאל תנא:										!	◊	סח.
ולתנא דבי ר' ישמעאל, אם היו תהיה לאיש מאי עביד ליה?											⚡	◊	סח.
מוקים לאידך דרבא.											!	◊	סח.
ורבא, האי דתני דבי רבי ישמעאל מאי עביד ליה?											⚡	◊	סח.
מיבעי ליה: לומר, שהבעל מיפר נדרים שבינו לבינה.	[רבא]										!	◊	סח.
איבעיא להו: בעל מיגו גיזו או מקליש קליש?											^	◊	סח.
היכא קא מיבעיא לן?											^		סח.
כגון נדרה מרתין זיתין, ושמע ארוס והיפר לה ואכלתנן, אי אמרי' מיגו גיזו - לקייא, אי אמרינן מקליש קליש - איסורא בעלמא הוא											!	◊	סח.
מאי?											^		סח.
אימתי אמרו מת הבעל נתרקנה רשות לאב? בזמן שלא שמע הבעל קודם שימות, או ששמע ושתק, או ששמע והפר ומת בו ביום, זו היא ששנינו: מת הבעל - נתרקנה רשות לאב, אבל אם שמע וקיים, או ששמע ושתק ומת ביום שלאחריו - אין יכול להפר	תא שמע:										!	◊	סח.
שמע אביה והפר לה, ולא הספיק בעל לשמוע עד שמת האב, זו היא ששנינו: מת האב - לא נתרקנה רשות לבעל											!	◊	סח.
שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת הבעל, זו היא ששנינו: מת הבעל - נתרקנה רשות לאב											!	◊	סח.
שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת - אין הבעל יכול להפר, שאין הבעל מיפר אלא בשותפות											!	◊	סח.
שמע אביה והפר לה, ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת - חוזר האב ומפר חלקו של בעל											!	◊	סט.
הן דברי ב"ש, בית הלל אומרים אין יכול להפר	רבי נתן:										!	◊	סט.
ש"מ: לב"ש מיגו גיזו	[בית שמאי]										!	◊	סט.
לב"ה - מקליש קליש, ש"מ.	[בית הלל]										!	◊	סט.
יש שאלה בהקם או אין שאלה בהקם?	בעי רבא:										^	◊	סט.
את"ל יש שאלה בהקם, יש שאלה בהפר או אין שאלה בהפר?											^	◊	סט.
נשאלין על ההקם, ואין נשאלין על ההפר.	ת"ש, דא"ר יוחנן:										!	◊	סט.
קיים ליכי קיים ליכי, ונשאל על הקמה ראשונה, מהו?	בעי רבה:										^	◊	סט.
אם נשאל על הראשונה - שניה חלה עליו.	ת"ש, דאמר רבא:										!	◊	סט.
קיים ליכי ומופר ליכי ולא תיחול הקמה א"כ חלה הפרה, מהו?	בעי רבה:										^	◊	סט.
תא שמע מפלוגתא דרבי מאיר ורבי יוסי											!		סט:
הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]										!	◊	סט:
אם לכך נתכוין מתחלה, הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחד - דבריו קיימין	רבי יוסי:										!	◊	סט:
ואפילו רבי מאיר לא קאמר, דלא אמר לא תיחול זו אלא אם כן חלה זו, אבל הכא דאמר לא תיחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה, ר"מ נמי מודה דהפרה חלה.											!	◊	סט:
קיים ומופר ליכי בבת אחת, מהו?	בעי רבה:										^	◊	סט:
כל שאינו בזה אחר זה - אפי' בבת אחת אינו.	ת"ש, דאמר רבה:										!	◊	סט:

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדרים-נערה המאורסה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
קיים ליכי היום, מהו? מי אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי למחר, או דלמא הא לא אמר לה?	בעי רבה:									⚡	◇
את"ל הא לא אמר לה, אמר לה מופר ליכי למחר, מהו? מי אמרינן למחר לא מצי מיפר, דהא קיימיה לנדריה היום, או דלמא כיון דלא אמר לה קיים ליכי היום, כי קאמר לה מופר ליכי למחר מהיום קאמר?										⚡	◇
ואם תמצא לומר אפילו הכי כיון דקיימו היום, למחר כמאן דאיתיה דמי, קיים ליכי שעה מהו? מי אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי לאחר שעה דמי, או דלמא הא לא אמר לה?										⚡	◇
אם תמצא לומר הא לא אמר לה, מיהו אמר לה מאי? מי אמרינן כיון דקיימו קיימו, או דלמא כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא, כי אמר מופר ליכי לאחר שעה מהני?										⚡	◇
הריני נזירה, ושמע בעלה ואמר ואני - אין יכול להפך	ת"ש:									■ !	◇
ואמאי? נימא: ואני דאמר הוא על נפשיה דהוי נזיר, אבל הריני נזירה דילה - דשעה אחת קיימא, לאחר שעה אי בעי ליפר, אמאי אין יכול להפר? לאו משום דכיון דקיימו קיימו.										!	◇
לא, קסבר: כל ואני, כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי.										⚡	◇
מת האב - לא נתרוקנה רשות לבעל, מת הבעל - נתרוקנה רשות לאב, בזה יפה כח האב מכה הבעל.										■	■
בדבר אחר יפה כח הבעל מכה האב, שהבעל מפר בבגר, והאב אינו מפר בבגר.										■	■
מאי טעמא?										⚡	■
דאמר קרא: (במדבר ל) בנעוריה בית אביה.										!	◇
מת הבעל - נתרוקנה רשות לאב										■	<
מנלן?										⚡	■
דאמר קרא: (במדבר ל) ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה, מקיש קודמי הויה שניה לקודמי הויה ראשונה, מה קודמי הויה ראשונה - אב מיפר לחודיה, אף קודמי הויה שניה - אב מיפר לחודיה.	רבה: [רבא]									!	◇
אימא: ה"מ בנדרים שלא נראו לארוס, אבל בנדרים שנראו לארוס - לא מצי מיפר אב										⚡	■
אי בנדרים שלא נראו לארוס, מבנעוריה בית אביה נפקא.										!	■
בזה יפה כח האב מכה הבעל כו'.										■	<
ה"ד?										⚡	◇
אילימא שקידשה כשהיא נערה ובגרה										!	◇
מכדי מיתה מוציאה מרשות אב ובגרות מוציאה מרשות אב, מה מיתה לא נתרוקנה רשות לבעל, אף בגרות לא נתרוקנה רשות לבעל										⚡	◇
אלא שקידשה כשהיא בוגרת,										!	◇
הא תנינא חדא זימנא:										⚡	■
הבוגרת ששהתה י"ב חדש	[תנן]									⚡	◇
הא גופא קשיא, אמרת: הבוגרת ששהתה שנים עשר חדש, בבוגרת למה לי שנים עשר חדש? בוגרת בל" יום סגי לה?										⚡	◇
תני: בוגרת וששהתה י"ב חדש.										⚡ !	◇
מ"מ קשיא										⚡	■
איבעית אימא: הכא דוקא, ובוגרת קתני התם, משום דבעי איפלוגי ר"א ורבנן.										!	◇
איבעית אימא: בוגרת דוקא, ואידי דנסיב רישא בזה, נסיב סיפא נמי בזה.										!	◇
נדרה והיא ארוסה, נתגרשה בו ביום, נתארסה בו ביום אפי' למאה - אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה.										■	■
זה הכלל: כל שלא יצאה לרשות עצמה שעה אחת, אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה.										■	■

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדרים-נערה המאורסה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מנלן דארוס אחרון מיפר נדרים שנראו לארוס ראשון?												⊠	⊠	עא.		
אמר קרא: (במדבר ל) ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה, נדרים שהיו עליה כבר.	שמואל:												⊠	⊠	עא.	
דלמא הני מילי שלא נראו לארוס ראשון, אבל נדרים שנראו לארוס ראשון - לא מצי מיפר ארוס אחרון עליה קרא יתירא הוא.													⊠	⊠	עא.	
נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה כיצד? שמע אביה והפר לה, ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת, ונתארסה בו ביום, ואפי' מאה פעמים - אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה	תניא כוותיה דשמואל:												■	■	⊠	עא.
שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת הבעל - חוזר האב ומפר חלקו של בעל													■	■	⊠	עא.
הן דברי בית שמאי, אבל בית הלל אומרים: אין יכול להפר	רבי נתן:												■		⊠	עא.
במאי פליגי?													⊠			עא.
נדרים נמי שנראו לארוס נתרוקנה רשות לאב, ומיגז גיז	בית שמאי סברי:												■	⊠	⊠	עא:
אביה ובעלה אחרון מפירין נדריה, ולא מיגז גיז.	בית הלל סברי:												■	⊠	⊠	עא:
גירושין, כשתיקה דמיא או כהקמה דמיא?	איבעיא להו:													⊠	⊠	עא:
למאי נפקא מינה?														⊠		עא:
כגון שנדרה ושמע בעלה, וגרשה ואהדרה ביומיה, אי אמר מר כשתיקה דמי - מצי מיפר לה, ואי אמר מר כהקמה דמי - לא מצי מיפר לה?															⊠	עא:
אימתי אמרו מת הבעל נתרוקנה רשות לאב? בזמן שלא שמע הבעל, או שמע והפר, או שמע ושתק ומת בו ביום	ת"ש:													⊠	⊠	עב.
ואי אמרת גירושין כשתיקה דמו, ליתני נמי או שמע וגירש, מדלא תני הכי, ש"מ: גירושין כהקמה דמו.															⊠	עב.
אבל אם שמע וקיים, או שמע ושתק ומת ביום של אחריו - אין יכול להפר	אימא סיפא:													⊠	⊠	עב.
ואי אמרת גירושין כהקמה דמו, ליתני ואם שמע וגירש, אלא מדלא קתני הכי, ש"מ: גירושין כשתיקה דמן															⊠	עב.
אלא מהא ליכא למשמע מיניה, אי רישא דוקא - נסיב סיפא משום רישא, אי סיפא דוקא - נסיב רישא משום סיפא.															⊠	עב.
נדרה והיא ארוסה ונתגרשה ונתארסה בו ביום אפילו למאה - אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה	ת"ש:														⊠	עב.
ש"מ: גירושין כשתיקה דמו, דאי כהקמה דמו, מי מצי מיפר ארוס אחרון נידרי דאוקים ארוס ראשון															⊠	עב.
הב"ע - בשלא שמע ארוס ראשון.															⊠	עב.
אי הכי, מאי איריא בו ביום? אפילו לאחר מאה ימים נמי															⊠	עב.
כשלא שמע ארוס ושמע האב, דבו ביום הוא דמצי מיפר, אבל מכאן ואילך לא מצי מיפר.															⊠	עב.
נדרה בו ביום, גירשה והחזירה בו ביום - אין יכול להפר	תא שמע:														⊠	עב.
שמע מינה: גירושין כהקמה דמו.															⊠	עב.
הכא בנשואה עסקינן, והיינו טעמא דאין יכול להפר, משום דאין הבעל מיפר בקודמין.	אמרי:														⊠	עב.
דרך תלמידי חכמים, עד שלא היתה בתו יוצאה מאצלו, אומר לה כל נדרים שנדרת בתוך ביתי הרי הן מופרין															⊠	עב:
וכן הבעל, עד שלא תכנס לרשותו, אומר לה כל נדרים שנדרת עד שלא תכנס לרשותי הרי הן מופרין, שמשתכנס לרשותו אינו יכול להפר.															⊠	עב:
בעל מהו שיפר בלא שמיעה? (במדבר ל) ושמע אישה דוקא הוא, או לאו דוקא הוא?	בעי רמי בר חמא:														⊠	עב:
דרך תלמידי חכמים, עד שלא יצאת בתו מאצלו, אומר לה כל נדרים שנדרת בתוך ביתי הרי הן מופרין	רבא, ת"ש:														⊠	עב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator

נדרים-נערה המאורסה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא לא שמע													עב:
לכי שמע הוא דמיפר.													עב:
א"כ, כי לא שמע למה ליה למימר?													עב:
הא קמשמע לן, אורחיה דצורבא מרבנן להדורי.													עב:
וכן הבעל, עד שלא תכנס לרשותו, אומר לה	ת"ש מסיפא:												עב:
הכא נמי דאמר לה לכי שמענא.													עב:
האומר לאשתו כל נדרים שתדורי עד שאבא ממקום פלוני הרי הן קיימין - לא אמר כלום	ת"ש:												עב:
הרי הן מופרין - רבי אליעזר אומר: מופר	[רבי אליעזר]												עב:
והא לא שמע													עב:
הכא נמי דאמר לכי שמענא.													עב:
ולמה לי מן השתא? לכי שמע ליפר לה.													עב:
קסבר: דלמא מטרידנא הדיא שעתא.													עב:
האומר לאפוטרופוס כל נדרים שנודרת אשתי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני הפר, והפר לה, יכול יהו מופרין? תלמוד לומר: (במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפרנו, דברי רבי יאשיה	תא שמע: [רבי יאשיה]												עב:
מצינו בכל התורה כולה שלוחו של אדם כמותו	אמר לו רבי יונתן:												עב:
ואפילו רבי יאשיה לא קאמר - אלא משום דגירת הכתוב הוא: אישה יקימנו ואישה יפרנו, אבל דכולי עלמא - שלוחו של אדם כמותו													עב:
והא לא שמיע ליה													עב:
הכא נמי דאמר ליה לכי שמענא מיפר לה.													עב:
לכי שמע ליפר לה													עב:
הוא סבר: דלמא מטרידנא.													עב:
חרש מהו שיפר לאשתו? אם תמצא לומר בעל מיפר בלא שמיעה - משום דבר מישמע הוא, אבל חרש דלאו בר מישמע הוא	בעי רמי בר חמא:												עב:
היינו דרבי זירא													עב:
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאין ראוי לבילה - בילה מעכבת בו	דאמר רבי זירא:												עב:
או דלמא ושמע אישה לא מעכב?													עב:
ושמע אישה - פרט לאשת חרש	רבא, ת"ש:												עב:
שמע מינה.													עב:
בעל מהו שיפר לשתי נשיו בבת אחת? אותה דוקא או לאו דוקא?	איבעיא להו:												עב:
אין משקין שתי סוטות כאחת, מפני שלבה גס בחבירתה	רבנא, ת"ש:												עב:
לא מן השם הוא זה, אלא משום שנאמ': (במדבר ה) והשקה אותה - לבדה.	רבי יהודה:												עב:
הבוגרת ששהתה י"ב חדש, ואלמנה ל' יום, רבי אליעזר אומר: הואיל ובעלה חייב במזונותיה יפר	רבי אליעזר:												עב:
אין הבעל מיפר עד שתכנס לרשותו.	חכמים:												עב:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדרים-נערה המאורסה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא	מאן דאמר											
ר"א ומשנה ראשונה אמרו דבר אחד	רבה:										■	◊
נותנין לכתולה י"ב חדש לפרנס עצמה, הגיע י"ב חדש - אוכלת משלו ואוכלת בתרומה, אבל היבם אינו מאכיל בתרומה, עשתה ששה חדשים בפני הבעל וששה חדשים בפני היבם, ואפילו כולן בפני הבעל חסר יום א', או כולן בפני היבם חסר יום א' - אינה אוכלת בתרומה	דתנן: [משנה ראשונה]										■	◊
זו משנה ראשונה											■	■
אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה.	ב"ד של אחריהם אמרו:										■	◊
דלמא לא היא, עד כאן לא קא אשמעינן משנה ראשונה - אלא למיכל בתרומה דרבנן, אבל נדרים דאורייתא - אימא לא	א"ל אביי:										⚡	◊
ועד כאן לא שמעת ליה לר' אליעזר - אלא גבי נדרים, כדרב פנחס משמיה דרבא											⚡	◊
כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת	דאמר: [רב פנחס משמיה דרבא]										■	⚡
אבל תרומה אפילו מדרבנן - נמי לא אכלה.											⚡	◊
שומרת יבם, בין ליבם אחד בין לשני יבמין - ר"א אומר: יפר,	[רבי אליעזר]										♦	■
לאחד אבל לא לשנים	רבי יהושע:										♦	■
לא לאחד ולא לשנים.	רבי עקיבא:										♦	■
מה אם אשה שקנה הוא לעצמו - הרי הוא מיפר נדריה, אשה שהקנו לו מן השמים - אינו דין שיפר נדריה	אמר ר"א:										■	■
לא, אם אמרת באשה שקנה הוא לעצמו, שאין לאחרים בה רשות, תאמר באשה שהקנו לו מן השמים, שיש לאחרים בה רשות?	אמר לו ר"ע:										⚡	■
עקיבא, דבריך בשני יבמין, מה אתה משיב על יבם אחד?	א"ל רבי יהושע:										⚡	■
אין היבמה גמורה ליבם כשם שהארוסה גמורה לאישה.	אמר לו: [רבי עקיבא]										!	■
בשלמא ר"ע סבר: אין זיקה, ור"י סבר: יש זיקה, אלא ר"א מאי טעמיה? אי יש זיקה, אין ברירה											⚡	■
כגון שעשה בה מאמר, ורבי אליעזר סבר לה כב"ש	ר' אמי:										!	◊
מאמר קונה קנין גמור.	דאמרי: [בית שמאי]										■	!
ורבי יהושע?											⚡	
ה"מ בחד יבם, אבל בשני - יבמין לא, מי איכא מידי דכי אתי אחוהי אסר עליה כביאה או בגיטא ומפר?	אומר לך: [רבי יהושע]										!	◊
אין זיקה.	ר"ע סבר:										■	◊
מאמר לב"ש אין קונה אלא לדחות בצרה	ולר' אלעזר דאמר:										■	⚡
מאי איכא למימר?											⚡	
הכא במאי עסקינן - כגון שעמד בדין ואיתחייב לה מזונות, וכדרב פנחס משמיה דרבא											!	◊
כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת.	דאמר: [רב פנחס משמיה דרבא]										■	!
ומה אם אשה שקנה לעצמו - הרי הוא מיפר נדריה, אשה שהקנו לו מן השמים - אינו דין שמיפר נדריה	תנן, אמר רבי אליעזר:										■	⚡
ואי בשעשה בה מאמר, קנה לעצמו הוא											⚡	
שקנה לעצמו ע"י שמים.											!	◊
תפשוט דבעי רבה:											⚡	◊

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

נדריים-נערה המאורסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאמר לבית שמאי, אירוסין עושה או נשואין עושה?	[בעי רבה]			◊	‡	^						
תפשוט דנשואין עושה, דאי אירוסין עושה					‡	‡						
נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה	הא תנן:			◊	‡	‡	■					
מאי יפר? יפר בשותפות.	רב נחמן בר יצחק:			◊	!							
תניא נמי הכי כרבי אמי:							■					
שומרת יבם, בין יבם אחד בין שני יבמין - ר"א אומר: יפר	[תניא -רבי אליעזר]			◊	■	■	♦					
לאחד ולא לשנים	רבי יהושע:			◊	■	■	♦					
לא לאחד ולא לשנים	רבי עקיבא:			◊	■	■	♦					
ומה אם אשה שאין לו חלק בה עד שלא תבא לרשותו, משבאת לרשותו נגמרה לו, אשה שיש לו חלק עד שלא תבא לרשותו, משבאת לרשותו אינו דין שתגמור לן	רבי אליעזר:			◊	■	■	■					
לא, אם אמרת באשה שקנה הוא לעצמו, שכשם שאין לו חלק בה כך אין לאחרים חלק בה, תאמר באשה שהקנו לו מן השמים, שכשם שיש לו עמה חלק כך יש לאחרים חלק בה?	אמר לו ר"ע:			◊	‡		■					
עקיבא, דברייך בשני יבמין, מה אתה משיב על יבם אחד?	אמר לו רבי יהושע:			◊	‡		■					
כלום חלקנו על יבם אחד ועל שני יבמין, בין שעשה בה מאמר בין שלא עשה בה מאמר? וכשאר דברים כן נדרים.	א"ל: [רבי עקיבא]			◊	!		■					
חבל עליך בן עזאי, שלא שימשת את ר"ע.	בלשון הזה אמר בן עזאי:			◊	■		■					
מאי תניא כוותיה דר' אמי?				◊	‡							
בין שעשה בה מאמר ובין שלא עשה בה מאמר	דקתני:			◊	!		■					עה.
א"נ, מרישא					!							עה.
משנכנסה לרשותו נגמרה לו	דקתני:			◊	!		■					עה.
ואי דלא קדיש, מאי נגמרה לו? תפשוט מיניה: כשעשה בה מאמר.					!							עה.
מאי וכשאר דברים כן נדרים דקתני?				◊	^							עה.
הכי קתני: אי אתה מודה שאין חייבין סקילה כנערה המאורסה?	רבא:			◊	!							עה.
מתנא' נמי דיקא:	רב אשי:				■							עה.
אין יבמה גמורה לאישה כשם שארוסה גמורה לאישה.	[תנן]			◊	■		■					עה.